

Մեր նախաերկրային, մահկանացու և հավերժական ընտանիքները

Մեր նախաերկրային ընտանիքը

«Ընտանիքը հաստատված է Աստծո կողմից: Այն ամենակարևոր միավորն է ժամանակի և հավերժության մեջ: Նույնիսկ մինչև մեր ծնվելն այս աշխարհում մենք եղել ենք ընտանիքի մի մաս: Մեզանից յուրաքանչյուրը «երկնային ծնողների կողմից սիրված հոգևոր որդին կամ դուստրն է», ունենալով «աստվածային բնույթ և ճակատագիր» [«Ընտանիք՝ հայտարարություն աշխարհին», *Ensign* կամ *Liahona*, նոյ. 2010, 129]: Աստված մեր Երկնային Հայրն է, և մենք նախաերկրային կյանքում ապրել ենք Նրա ներկայության մեջ՝ որպես Նրա ընտանիքի մի մաս: Այնտեղ մենք սովորել ենք մեր առաջին դասերը և նախապատրաստվել մահկանացու կյանքին (տես ՎևՈւ 138.56)» (*Ձեռնարկ 2. Եկեղեցում սպասավորելը* [2010], 1.1.1):

«Մենք երկրպագում ենք հզոր Աստծուն, ով ստեղծել է տիեզերքը: Նա մեր Հայրն է երկնքում: Մենք արարվել ենք Նրա շնորհիվ. մենք Նրա հոգևոր զավակներն ենք: Մենք որպես ընտանիք ապրել ենք Նրա հետ նախաերկրային կյանքում: Մենք ճանաչել ենք Նրան այնքան մոտիկից և այնքան լավ, որքան մենք ճանաչում ենք մեր մահկանացու հայրերին այս երկրագնդում» (Bruce R. McConkie, *How to Worship*, Brigham Young University Speeches of the Year [July 20, 1971], 2):

Քննարկման հարցեր.

- Ինչպե՞ս էր ընտանիքը հանդիսանում մեր նախաերկրային կյանքի կարևոր մասը:
- Ինչպե՞ս է ձեզ օգնում իմացությունն այն մասին, որ Աստված ձեր Հայրն է և որ դուք նախաերկրային կյանքում եղել եք Նրա ընտանիքի սիրելի անդամը:
- Ձեր պատկերացմամբ, ինչպիսի՞ն են եղել ձեր փոխհարաբերությունները ձեր Երկնային Ծնողների հետ:

Մեր մահկանացու ընտանիքը

«Մեր Երկնային Հոր ծրագրի համաձայն մենք ծնվել ենք ընտանիքներում: Նա հիմնել է ընտանիքները, որպեսզի մենք երջանիկ լինենք, սովորենք ճիշտ սկզբունքները սիրո մթնոլորտում և պատրաստվենք հավերժական կյանքին: Ծնողները կարևոր պատասխանատվություն են կրում՝ օգնելու իրենց երեխաներին պատրաստվել Երկնային Հոր մոտ վերադառնալուն: Ծնողներն այս պատասխանատվությունը կատարում են՝ սովորեցնելով իրենց երեխաներին հետևել Հիսուս Թրիստոսին և ապրել Նրա ավետարանով» (*Ձեռնարկ 2, Եկեղեցում սպասավորելը*, 1.1.4):

«Աստված ընտանիքի հեղինակն է: Նա նախատեսել է, որ մեծագույն երջանկությունը, կյանքի ամենամեծ բավականություն պատճառող երևույթները, անսահման ուրախությունները պետք է բխեն մեր հարաբերություններից և միմյանց հանդեպ մեր մտահոգություններից՝ որպես հայրեր, մայրեր և զավակներ» (Gordon B. Hinckley, "What God Hath Joined Together," *Ensign*, May 1991, 74):

Քննարկման հարցեր.

- Ինչպե՞ս է ընտանիքը հանդիսանում մեր մահկանացու կյանքի կարևոր մասը:
- Ինչպիսի՞ն կլինեն կյանքը, եթե մենք աշխարհ ուղարկվեինք որպես անհատներ առանց ընտանեկան հարաբերությունների՝ չլինեին հայր, մայր, ազգականներ, նախնիներ, ոչ էլ ժառանգներ:
- Ի՞նչ փորձառություններ եք ունեցել, որոնք օգնել են ձեզ հասկանալ մահկանացու ընտանիքի դերը և կարևորությունը:

Մեր հավերժական ընտանիքը

«Երջանկության աստվածային ծրագիրը հնարավորություն է տալիս, որ ընտանեկան հարաբերությունները հարատևեն գերեզմանից այն կողմ» («Ընտանիք՝ հայտարարություն աշխարհին», *Ensign* կամ *Liahona*, նոյ. 2010, 129):

«Մինչդեռ մեր անձնական փրկությունը կախված է մեր անձնական հնազանդությունից, հավասարապես կարևոր է, որ մենք հասկանանք, որ մեզանից յուրաքանչյուրը հանդիսանում է ընտանիքի կարևոր և անբաժանելի մաս, և ամենամեծ օրհնությունները կարող ենք ստանալ միայն հավերժական ընտանիքում: Երբ ընտանիքները գործում են ըստ Աստծո նախասահմանած կարգի, դրանցում առկա հարաբերությունները դառնում են մահկանացու կյանքի ամենաարժեքավոր երևույթը: Հոր ծրագիրը կայանում է նրանում, որ ընտանեկան սերը և հարաբերությունները շարունակվեն հավերժություններում: Ընտանիքով մեկ լինելը կրում է մեծ պարտավորություն՝ հոգ տանելու, սիրելու, բարձրացնելու և ամրացնելու ընտանիքի յուրաքանչյուր անդամին, որպեսզի բոլորը կարողանան մահկանացու կյանքում արդարակեցությամբ համբերել մինչև վերջ և միասին ապրել ողջ հավերժության մեջ: Բավական չէ լուկ սեփական անձը փրկել: Հավասարապես կարևոր է, որ ծնողները, եղբայրները և քույրերը փրկվեն մեր ընտանիքներում: Եթե մենք մենակ վերադառնանք տուն մեր Երկնային Հոր մոտ, մենք կլսենք հետևյալ հարցը՝ «Որտե՞ղ են ընտանիքի մյուս անդամները»: Ահա, թե ինչու ենք մենք սովորեցնում, որ ընտանիքները հավերժ են: Անհատի հավերժական էությունը դառնում է ընտանիքի հավերժական էությունը» (Robert D. Hales, "The Eternal Family," *Ensign*, Nov. 1996, 65):

Քննարկման հարցեր.

- Ինչպե՞ս է ընտանիքը հանդիսանում մեր հավերժական ճակատագրի կարևոր մասը:
- Որո՞նք են արդար արարքները, որ ընտանիքի անդամները կարող են կատարել, որպեսզի օգնեն իրագործելու մեկը մյուսի փրկությունը:
- Ե՞րբ է ընտանիքի անդամը բարձրացրել կամ ամրացրել ձեզ այնպես, որ ոգեշնչել է ձեզ համբերել մինչև վերջ:

